

លង់ស្មៅបំរើ

កាកគតិ

បើកភ្នែកព្រឺមៗ	ត្រឡេកញញឹម
សើចខ្ចីបលួចដេរ	មុខក្លោឡើងស្លក់
សម្លក់ផ្អែមផ្អែម	ដើរកាត់កាច់រៀង

ម្យ៉ាងមើលដំណើរ។

ប្រកាច់ឥឡូវ	បើសិនគ្មានផ្លូវ
សាកសួរសុំស្នើ	ឲ្យដឹងយល់ចិត្ត
ព្រមព្រាងអីរើ	បេះដូងលែងដើរ

ដាច់ខ្យល់ស្លាប់ឈឺង។

ភ្នំពេញ ២១ ធ្នូ ២០០៨
សុយ ឡត